

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/220/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216100
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118216100.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu S.R. W., R.. XX.XX.XXXX, D. I. X, XXX XX N., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.788,48 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.11.2018 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.788,48 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14C/387/2015 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa, úspešný, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 14C/387/2015, zo 17.3.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/103/2017, z 29.5.2018, ktoré nadobudli právoplatnosť 4.7.2018. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „15. Vzhľadom na neplatnosť základného právneho vzťahu, teda úverovej zmluvy, nemôže byť platný ani zabezpečovací inštitút, teda dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ktorá má akcesorický charakter k základnej (úverovej) zmluve. Z tohto dôvodu preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej dohody, nakoľko pri závere o neplatnosti zmluvy si strany- majú vrátiť čo si navzájom plnili, pričom z článku IV. dohody o zrážkach zo mzdy- vyplýva, že pohľadávky žalovaného voči žalobcovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené úverom vrátane všetkých prípadných revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/ov), nákladmi ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami žalovaného voči žalobcovi, ktoré vyplynú/ vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadnými dodatkami. Z uvedeného extenzívne vyskladaného textu je teda zrejmé, že žalovaný by na základe tejto dohody mohol žiadať zamestnávateľa žalobcu aj o vykonávanie zrážok, ktoré sa môžu týkať nárokov, na ktoré žalovaný nemá právo, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. 16. Súd taktiež poukazuje na to, že dôsledok neplatnosti zmluvy je ten, že zmluvné strany si majú vrátiť to, čo si navzájom plnili, pričom totožný záver by vyplynul aj zo skutočnosti, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti, teda minimálne RPMN a predpoklady použité na jej výpočet (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá, vzhľadom na už uvedené, nepochybne

nebola zmluvne dojednaná, ale aj údaj o konečnej splatnosti (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže tento má byť uvedený v samotnej zmluve ako obligatórna náležitosť, nie v zmluvných dojednaniach, ktoré majú iba bližšie špecifikovať pojmy a skutočnosti uvedené v zmluve, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov, bez ohľadu na tvrdenie žalovaného, keďže slovenská právna úprava obsahuje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., čo predstavuje základné obligatórne náležitosti zmluvy a z týchto dôvodov by bol úver bezúročný a bezpoplatkový, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá sa nevzťahuje len na istinu úveru, je preto v rozpore so zákonom (§ 39 OZ), keďže zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku a preto by bola aj z toho dôvodu neplatná a je preto namieste uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia predmetnej dohody “ Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutámu. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy právnej normy. Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, č. 8500118571, z 11.6.2015 mu bola schválená výška úveru 1 500,- eur. Žalovaný si však ihneď započítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur, a teda v skutočnosti mu žalovaný poskytol úver vo výške 1 350,- eur. Žalovaný chcel od žalobcu, prostredníctvom zrážok zo mzdy, získať sumu 3 138,48 eura, čo vyplýva zo žiadosti, z 28.7.2015, ktorú žalovaný adresoval zamestnávateľovi. Žalovaný sa tak na jeho úkor chcel, formou zrážok zo mzdy obohatiť minimálne o sumu 1 788,48 eura (3 138,48 eura - 1 350,- eur = 1 788,48 eura), a v tejto výške požaduje primerané finančné zadosťučinenie.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola uzavretá za situácie, že by existovalo súdne rozhodnutie, ktoré by zakazovalo uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy ktorej obsah vyhovuje § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.. O rovnakej dohode rozhodol napríklad v uznesení Krajský súd v Bratislave, č. k. 6Co/142/2016 - 86 takto : „Odvolací súd je zhodne s odporcom toho názoru, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. Obč. zák. nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Obč. zák. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa. To platí napriek tomu, že navrhovateľka zrejme nemala možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Názor navrhovateľky, že dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku, nemá oporu v právnych predpisoch.“ Disparita a nekoherencia v obsahu súdnych rozhodnutí, najmä pokiaľ ide o výklad zákon a výklad ustanovení týkajúcich sa spotrebiteľa, nepredstavuje zákonný dôvod pre záver, že došlo k porušeniu práv žalobcu ako spotrebiteľa. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Uplatnený nárok nielenže nevychádza zo žiadneho konkrétneho predpokladu porušenia práva, keď predmetným rozsudkom bola možnosť ďalšieho výkonu zrážok zastavená (čím bola v podstate znemožnená aj možnosť žalovaného domáhať sa svojho legitímneho nároku, ktorým je aj zvyšok istiny poskytnutého úveru), ale je i zjavne neprimeraný a nedôvodný vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam posudzovaného prípadu. Žalovaný ďalej uviedol, že tvrdenie, že sa chcel obohatiť formou zrážok zo mzdy je zavádzajúce a mylné, pretože zrážka zo mzdy slúži na uspokojenie určitej pohľadávky, a existencia pohľadávky voči žalobcovi zo strany žalovaného spochybnená nebola, podanie žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy sa týkalo splnenia konkrétnej pohľadávky z konkrétnej zmluvy. V rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove uviedol, že s ohľadom na neurčitú hypotézu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Za situácie, kedy žalobca neuhradil žalovanému ani len prijatú sumu (uhradil len 1/6 z danej sumy), systematicky a dlhodobo sa vyhýba plateniu je podaná žaloba nedôvodná. Je absurdným tvrdenie, že žalovaný sa chcel obohatiť vykonávaním zrážok zo mzdy, ak suma, ktorá mala byť zrazená predstavuje úhradu istiny úveru a úrokov za úver, ktorých výška je v súlade so zákonom. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi a to Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 3-5, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 7-10, Žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy na č.l. 12, Vyjadrením žalovaného na č.l. 24-26, Vyjadrením žalovaného na č.l. 27-28 a zistil tento skutkový stav:

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 17.3.2017, sp. zn. 14C/387/2015, uložil žalovanému je povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500118571 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 11.6.2015 k zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500118571 zo dňa 11.6.2015. Súd v konaní dospel k záveru o neplatnosti základného právneho vzťahu, teda úverovej zmluvy, a preto nemôže byť platný ani zabezpečovací inštitút, teda dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ktorá má akcesorický charakter k základnej (úverovej) zmluve. Z tohto dôvodu súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Navyše súd uviedol, že dôsledok neplatnosti zmluvy je ten, že zmluvné strany si majú vrátiť to, čo si navzájom plnili, pričom totožný záver by vyplynul aj zo skutočnosti, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti, teda minimálne RPMN a predpoklady použité na jej výpočet (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá, vzhľadom na už uvedené, nepochybne nebola zmluvne dojednaná, ale aj údaj o konečnej splatnosti (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.), keďže tento má byť uvedený v samotnej zmluve ako obligatórna náležitosť, nie v zmluvných dojednaniach, ktoré majú iba bližšie špecifikovať pojmy a skutočnosti uvedené v zmluve, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov, bez ohľadu na tvrdenie žalovaného, keďže slovenská právna úprava obsahuje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., čo predstavuje základné obligatórne náležitosti zmluvy a z týchto dôvodov by bol úver bezúročný a bezpoplatkový, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá sa nevzťahuje len na istinu úveru, je preto v rozpore so zákonom (§ 39 OZ), keďže zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku a preto by bola aj z toho dôvodu neplatná.

6. Krajský súd v Prešove vyššie uvedený rozsudok potvrdil. V rozhodnutí uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov hoci uzatvorená na samostatnom tlačive má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Je právne bezvýznamné, či takáto dohoda vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ak má byť súdmi akceptovaná, musí byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobcu k uzavretej zmluve o úvere, o uzavretie ktorého len mal záujem, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na samostatnom tlačive. Toto tlačivo malo typový formulárový charakter, ktorý žalobca nemohol ovplyvniť. Uvedené zmluvné dojednanie tak vnucuje žalobcovi ako spotrebiteľovi určité správanie, konanie, pričom tým zvyhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania. Postup žalovaného pri uzatváraní dohôd o zrážkach zo mzdy pri poskytovaní spotrebiteľských úverov je odvolaciemu súdu známy z jeho rozhodovacej praxe, z ktorej vyplýva, že tieto dohody sú spotrebiteľmi podpisované bez adekvátneho vysvetlenia možnosti spornú dohodu nepodpísať. Síce tzv. informovaný súhlas odvolací súd nevyžaduje, no odporuje princípu ochrany slabšej zmluvnej strany, ak sa podpisy spotrebiteľov pre takéto dohody preukázateľne nezdávajú s odbornou starostlivosťou po adekvátnom (vhodnom) poučení o význame a dôsledkoch takejto dohody na spotrebiteľa ale ak sa kontraktácia vykonáva na úrovni paušálnej produkcie a akceptácie zmluvných formulárov s rizikom, že spotrebiteľ je sústredený na hlavný produkt (v danej veci úver).

7. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že bol úspešný v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, napriek tomu ho potom žalovaný chcel okradnúť o 2000 eur. Telefonoval im, zdvihla jeho manželka, ktorá sa z toho psychicky zrútila. Telefonovali mu napr. aj pred tromi dňami. Žalovaný ho aj písomne vyzýval. Z poskytnutého úveru zaplatil tri splátky. Keď sa dozvedel o tom, že sa vykonávajú zrážky zo mzdy, tak sa zrútil, nakoľko je epileptik. Zároveň mal viac úverov a myslel si, že to nebude môcť splácať.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 17.3.2017, sp. zn. 14C/387/2015, uložil žalovanému je povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500118571 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 11.6.2015 k zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500118571 zo dňa 11.6.2015. Krajský súd v Prešove uvedené rozhodnutie potvrdil. V predmetnej veci si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.788,48 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ nepredložil žalobcovi opätovne nový návrh na prijatie, čím nedošlo k uzavretiu úverovej a to následne malo za následok neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ktorá má akcesorický charakter k základnej (úverovej) zmluve. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcu uplatnil u zamestnávateľa žalobcu neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov a následné boli vykonávané zrážky zo mzdy, to spôsobilo u žalovaného, že sa zrútil, keďže je epileptik a taktiež si myslel, že nebude môcť splácať úvery u iných spoločnostiach. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia v sume 300,- eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa, aby sa spotrebiteľovi poskytla satisfakcia a zároveň, aby to odradilo dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Na výšku priznaného finančného zadosťučinenia mala vplyv aj skutočnosť, že žalobca si nesplnil povinnosť a nevrátil žalovanému sumu poskytnutú úveru, keď zo sumy 1.350,- eur uhradil iba 214,04 eura (žalobca tvrdenia žalovaného nepoprel)

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).